

Голові разової спеціалізованої

вченої ради ДФ 20.051.217

Карпатського національного університету імені Василя Стефаника,

доктору наук з державного управління, професору

Сурай Інні Геннадіївни

ВІДГУК

офіційного опонента доктора наук з державного управління, доцента **Гаєвської Лариси Анатоліївни** на дисертаційну роботу **Корнієнко Тетяни Богданівни** на тему: **«Діджиталізація управлінських процесів в системі вищої освіти України»**, поданої до захисту у спеціалізовану вчену раду Карпатського національного університету імені Василя Стефаника на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – публічне управління та адміністрування

Актуальність теми дисертації, зв'язок з науковими програмами, темами

Сучасний етап розвитку системи вищої освіти України характеризується активною цифровою трансформацією управлінських процесів, що зумовлена стрімким розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, необхідністю підвищення ефективності діяльності закладів вищої освіти, інтеграцією до Європейського простору вищої освіти та потребами забезпечення прозорого, гнучкого й якісного управління. Особливої актуальності ці процеси набули в умовах воєнного стану, коли цифрові технології стали необхідною умовою забезпечення безперервності функціонування закладів освіти, оперативного прийняття управлінських рішень, дистанційної взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу та збереження доступності освітніх послуг.

Діджиталізація управлінських процесів передбачає не лише впровадження сучасних інформаційних систем, електронного документообігу, цифрових платформ і сервісів, а й трансформацію управлінської моделі закладів вищої освіти на основі використання даних, автоматизації управлінських процедур, аналітичних інструментів, технологій штучного інтелекту та цифрових механізмів підтримки прийняття управлінських рішень. Такі зміни сприяють підвищенню ефективності управління ресурсами, покращенню якості адміністративних послуг, розвитку академічної

мобільності та зміцненню конкурентоспроможності українських університетів у міжнародному освітньому просторі.

Водночас процеси цифрової трансформації супроводжуються низкою викликів, серед яких недостатній рівень цифрової зрілості окремих закладів освіти, нерівномірність розвитку цифрової інфраструктури, потреба у підвищенні цифрових компетентностей управлінського персоналу, забезпеченні кібербезпеки, захисті персональних даних та інтеграції різних інформаційних систем. Це обумовлює необхідність удосконалення механізмів публічного управління цифровою трансформацією сфери вищої освіти, розроблення сучасних моделей цифрового управління та адаптації європейських практик до українських умов.

Таким чином, актуальність теми дослідження визначається необхідністю комплексного наукового осмислення процесів діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України, визначення ефективних механізмів їх реалізації та розроблення практичних рекомендацій щодо підвищення результативності управління закладами вищої освіти в умовах цифрової трансформації держави та післявоєнного відновлення.

Дисертаційне дослідження виконане у межах науково-дослідної роботи Карпатського національного університету імені Василя Стефаника за темою «Теоретико-методологічні та прикладні засади розроблення і функціонування інноваційних механізмів публічного управління та адміністрування» (номер державної реєстрації 0120U100494), у ході виконання якої автором досліджено теоретико-методологічні засади діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України, обґрунтовано концептуальні положення формування цифрової управлінської системи ЗВО, розроблено підходи до оцінювання цифрової зрілості управлінських процесів і практичні рекомендації щодо впровадження елементів діджиталізації в управлінську діяльність закладів вищої освіти.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертаційній роботі

Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертації Т.Б. Корнієнко, є логічно обґрунтованими, достовірними та мають переконливе наукове та практичне підтвердження. Автор використовує сучасні наукові підходи, які дозволяють всебічно розглянути об'єкт дослідження. Обґрунтованість та достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій у дисертації забезпечується також широким спектром вітчизняних і зарубіжних наукових джерел. Зіставлення різних точок зору та

концепцій дозволило автору сформулювати власну обґрунтовану позицію щодо сутності та механізмів діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України.

Емпіричну базу дослідження становлять нормативно-правові акти України та Європейського Союзу, стратегічні й програмні документи щодо цифровізації, матеріали діяльності Карпатського національного університету імені Василя Стефаника, результати самооцінки інституційної цифрової трансформації, дані цифрової аналітики університетського вебсередовища закладів вищої освіти.

Дисертація Т.Б. Корнієнко характеризується достатньою методологічною базою, яка забезпечує глибину та достовірність отриманих результатів. Автором використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів. Так, історичний метод дав змогу простежити етапи нормативно-інституційного забезпечення цифровізації в Україні; структурно-функціональний метод застосовано для виокремлення процесного ядра та контурів цифрової управлінської системи. Також у дослідженні використано порівняльний аналіз. Його застосовано для аналізу управлінських моделей університету, що дало змогу простежити зміну управлінської логіки університету. Метод моделювання застосовано для розроблення концепції цифрової управлінської системи ЗВО, платформно-екосистемної моделі цифрового університету та моделі поетапного впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів.

Крім того, автор застосувала три види аналізу, а саме: PEST-аналіз – для визначення політичних, економічних, соціальних і технологічних чинників діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти; SWOT-аналіз – для виявлення сильних і слабких сторін, можливостей і загроз розвитку діджиталізації управлінських процесів у ЗВО; GAP-аналіз дав змогу встановити розрив між наявним станом цифровізації та цільовою моделлю цифрової управлінської системи.

Належний рівень аргументації та коректність застосування методів забезпечують необхідну точність і переконливість запропонованих висновків і практичних рекомендацій.

Достовірність наукових положень посилюється результатами апробації на міжнародних та всеукраїнських конференціях, що свідчить про професійне визнання отриманих авторкою результатів. Додатковим підтвердженням високого рівня обґрунтованості є наявність публікацій у фахових виданнях, які детально висвітлюють ключові ідеї дисертації. Загальні положення та зміст дисертації відображено у 7 публікаціях, серед яких: 1 стаття – у виданні, що індексується у наукометричній базі Scopus; 3 статті – у наукових фахових

виданнях України (категорії Б) з публічного управління; 3 тези доповідей – у матеріалах науково-практичних конференцій.

Структура і зміст дисертаційної роботи, її відповідність встановленим вимогам

Дисертаційна робота є цілісною, завершеною науковою працею, що відповідає встановленим вимогам щодо структури та змісту дисертаційного дослідження. Робота складається із анотації, вступу, трьох розділів, кожен з яких включає по три параграфи, загального висновку роботи, списку використаних джерел.

У першому розділі *«Теоретичні основи забезпечення діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти»* автором здійснено ґрунтовний аналіз категоріально-понятійного апарату дослідження, з'ясовано теоретико-методологічні підходи до впровадження діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти. Зокрема, автором виокремлено синонімічний (діджиталізацію розглядають як еквівалент цифровізації, фактично не розділяючи ці поняття) та розрізнявальний (цифровізація – це більш «технічне» явище, а діджиталізація – ширша управлінсько-організаційна зміна з використанням цифрових технологій) підходи та визначити їх спільні риси.

Автором уточнено зміст понять, зокрема «оцифрування» визначається як переведення інформації, документів, даних або записів у цифрову форму без обов'язкової зміни самого управлінського процесу; «цифровізація/діджиталізація» - як інтеграція цифрових технологій у процеси, процедури, комунікацію та щоденну управлінську діяльність; «цифрова трансформація» як зміна моделей управління, організаційної культури, способів прийняття рішень і взаємодії між учасниками процесу.

Особливу наукову увагу приділено таким термінам як «управлінські процеси», «державно-управлінський процес», уточненню меж понять «процес» і «процедура», а також дослідженню внутрішньої структури управлінського процесу, що в сукупності дало змогу автору сформулювати важливий методологічний висновок: цифрові зміни в публічній сфері найкоректніше аналізувати не через перелік технологій, а через їх вплив на управлінські процеси, тобто на цикли реалізації управлінських функцій і владних повноважень, спрямованих на досягнення цілей держави та зміну суспільних станів.

З метою цілісного розуміння термінологічного закріплення поняття «цифровізація» та механізмів його практичної реалізації автор здійснила аналіз хронології нормативно-інституційного забезпечення цифровізації в Україні, що дало змогу виявити послідовність прийняття ключових

законодавчих актів, трансформацію стратегічних підходів та формування спеціалізованих інституцій у сфері цифрового розвитку.

Вагомим внеском автора є визначення специфіки, складу і структури цифрових управлінських систем у системі вищої освіти України через багаторівневу логіку: нормативно-правова та інституційна рамка, державний рівень цифрових ресурсів і реєстрів, університетський рівень цифрової управлінської системи ЗВО.

У другому розділі *«Сучасний стан діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України»* автором досліджено управлінські моделі закладів вищої освіти як основу дослідження діджиталізації управлінських процесів, виявлено тенденції та проблеми впровадження діджиталізації управлінських процесів у закладах вищої освіти в Україні та проведено стратегічний аналіз перспектив впровадження діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти в Україні.

На основі порівняння управлінських моделей університету за ключовими ознаками (місія, структура влади, організаційна побудова та системи лідерства) автор дійшла висновку, що цифрова модель університету постає не як ізольований технологічний формат, а як нова логіка організації управління, що передбачає мережеву взаємодію, управління на основі даних, платформну координацію, розвиток цифрового лідерства та посилення ролі аналітики в ухваленні рішень.

Особливу увагу в роботі приділено аналізу стану діджиталізації управлінських процесів у ЗВО України, на основі чого визначено ключову проблему, яка полягає у відсутності єдиного комплексного рішення для внутрішнього цифрового управління університетом) та виявлено основні тенденції впровадження діджиталізації управлінських процесів у ЗВО України.

У розділі доведено, що перспективи впровадження діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України залежать від поєднання трьох груп умов: нормативно-інституційних, технологічних і кадрово-організаційних.

Заслужують на увагу результати проведених автором PEST-аналізу, SWOT-аналізу, GAP-аналізу, на основі чого автор стверджує, що подальший розвиток діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України потребує переходу від часткової автоматизації та окремих електронних сервісів до системної моделі цифрового управління. Така модель має ґрунтуватися на узгоджених підходах до цифрового управління ЗВО, інтеграції внутрішніх інформаційних систем із державними реєстрами та сервісами, розвитку цифрового лідерства, підвищенні цифрових

компетентностей персоналу, забезпеченні кіберстійкості, формуванні політик відповідального використання ІІІ та переході до управління на основі даних.

У третьому розділі *«Напрями діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України»* автором запропоновано концепцію побудови цифрової управлінської системи в закладах вищої освіти в Україні, стратегію і тактику організаційно-нормативного впровадження діджиталізації управлінських процесів у закладах вищої освіти та обґрунтовано моделі впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів у закладах вищої освіти України.

Важливим результатом дослідження є висновок автора про те, що структура цифрової управлінської системи ЗВО має відображати не перелік окремих інформаційних систем, а логіку їх взаємодії у межах університетського управління. Вона повинна поєднувати процесне ядро, нормативний контур, сервісний контур, контур даних, аналітичний контур, безпековий контур, людиноцентричний контур і контур розвитку.

Вагомим доробком автора є запропонована концепція побудови цифрової управлінської системи в закладах вищої освіти в Україні, в рамках якої автор виокремлює вісім груп управлінських процесів: адміністративно-документаційні, кадрові, освітньо-адміністративні, науково-управлінські, процеси забезпечення якості освіти, фінансово-ресурсні, комунікаційні та аналітико-контрольні.

Заслужують на увагу визначені автором принципи побудови цифрової управлінської системи ЗВО, які формують методологічну основу побудови цифрової управлінської системи ЗВО, оскільки поєднують загальні вимоги до цифрового управління з практичними правилами організації конкретних управлінських процесів.

Варто відзначити розроблену автором методику оцінювання ефективності діджиталізації управлінських процесів за 14 критеріями, шкалу інтерпретації рівнів цифрової зрілості управлінського процесу ЗВО та фінансово-економічні індикатори ефективності діджиталізації управлінських процесів ЗВО, апробаційне значення яких підтверджено результатами самооцінки інституційної цифрової трансформації Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.

У розділі автором запропоновано узагальнену систему організаційно-нормативних пропозицій щодо впровадження цифрових управлінських рішень у ЗВО України, яка подана у взаємозв'язку стратегічних цілей, тактичних завдань, операційних дій, відповідальних суб'єктів та очікуваних результатів.

Крім цього, автором розроблено тривимірну модель впровадження діджиталізації, яка поєднує технологічний, організаційний і культурний

виміри та проєкт дорожньої карти впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів у ЗВО, що включає шість етапів: діагностичний, архітектурний, партнерсько-адаптаційний, сервісний, аналітико-управлінський і культурно-безпековий.

Отже, на підставі зазначеного вище, можна стверджувати про логічність, послідовність та завершеність дисертаційної роботи як наукової праці, виконаної автором самостійно.

Оформлення наукового дослідження відповідає встановленим вимогам. Зроблені автором пропозиції пройшли апробацію та доведені до практичного використання.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів, повнота їх викладу в опублікованих працях

Достовірність результатів і висновків дослідження забезпечується чітко визначеною методологією, загальних і спеціальних методів наукового пізнання.

Наукова новизна результатів, отриманих у дисертаційному дослідженні Т.Б. Корнієнко, полягає у тому, що автором уперше обґрунтовано концептуальний підхід побудови цифрової управлінської системи у закладах вищої освіти України, як цілісної сукупності управлінських процесів, цифрових сервісів, даних, електронного документообігу, цифрових маршрутів, відповідальних осіб, нормативного забезпечення, аналітики, кібербезпеки та цифрової культури, що базується на поєднанні технологічного, організаційного, нормативного, даних-орієнтованого та культурного вимірів цифрового управління; запропоновано науково-обґрунтовану платформно-екосистемну модель цифрового університету як основу впровадження діджиталізації управлінських процесів у ЗВО України, сутність якої полягає у поєднанні різних цифрових компонентів: систем електронного документообігу, фінансово-кадрових систем, освітньо-адміністративних платформ, державних цифрових систем, офіційного сайту, цифрових кабінетів, партнерських платформ, електронної взаємодії, цифрових профілів науковців, ORCID, URIS, репозитаріїв, аналітичних інструментів, сервісів відкритої науки та інструментів відповідального використання ІІІ; а також розроблено модель поетапного впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України.

Здобувачкою уточнено зміст понять «оцифрування», «цифровізація / діджиталізація», «цифрова трансформація», «діджиталізація управлінських процесів»; удосконалено модель «трьох рівнів» цифрових змін, у межах якої розмежовано оцифрування, цифровізацію/діджиталізацію та цифрову

трансформацію; удосконалено наукові підходи: до побудови цифрової управлінської системи закладу вищої освіти, зокрема автором запропоновано розглядати цифрову управлінську систему ЗВО як цілісну сукупність управлінських процесів, цифрових сервісів, даних, електронного документообігу, цифрових маршрутів, відповідальних осіб, нормативного забезпечення, аналітики, кібербезпеки та цифрової культури; до оцінювання результативності діджиталізації управлінських процесів у ЗВО, де результати якої мають визначатися не фактом наявності цифрової системи, а реальними управлінськими змінами: скороченням строків виконання процесів, зменшенням паперового дублювання, підвищенням якості даних, прозорості процедур, доступності сервісів, цифрової взаємодії, кіберстійкості та аналітичної спроможності університету; до міжуніверситетського партнерства, зокрема співпраці з релокованими ЗВО, як практичний механізм, що передбачає впровадження цифрових рішень у системі вищої освіти України, не як механічне копіювання готової платформи, а адаптацію апробованого рішення до локальних бізнес-процесів, організаційної структури, ролей користувачів, цифрової зрілості та ресурсних можливостей конкретного університету.

У дисертації набули подальшого розвитку: виокремлення етапів нормативно-інституційного забезпечення цифровізації (1998–2002 рр. – інформатизаційний старт; 2003–2006 рр. – правова легітимація електронного документообігу та електронної взаємодії; 2007– 2015 рр. – стратегічний розвиток інформаційного суспільства; 2016–2019 рр. – концептуалізація цифровізації та інституційна централізація цифрової політики; 2020–2025 рр. – формування моделі цифрової держави, розвиток електронних послуг, публічних електронних реєстрів, цифрової ідентифікації, кібербезпеки та управління даними); виокремлення трьох блоків правових передумов діджиталізації управлінських процесів в Україні, серед яких: 1) акти, які забезпечують юридичне визнання електронних документів, електронного документообігу, електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг і цифрової взаємодії; 2) стратегічні та програмні документи, які визначають цифрову трансформацію як напрям державної політики; 3) спеціальне регулювання у сфері освіти, науки, відкритої науки, управління даними, кібербезпеки та функціонування державних інформаційних систем. Крім цього, подальшого розвитку також набули підходи до аналізу управлінських моделей університету в контексті цифрових змін; положення щодо цифрової культури та відповідального використання цифрових технологій у ЗВО; обґрунтування ролі цифрових профілів науковців як елемента цифрової управлінської системи ЗВО; положення щодо рамково-адаптивного характеру

моделі впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти.

У дисертаційній роботі наукову новизну одержаних результатів обґрунтовано послідовно та на належному науково-методологічному рівні.

Запропоновані в роботі положення, висновки та рекомендації відзначаються науковою новизною, теоретичною значущістю та прикладною спрямованістю, що дає підстави стверджувати про логічність і послідовність обґрунтування автором нових наукових результатів дослідження.

Новизна є суттєвою з погляду теоретичного збагачення науки, розширення її методологічних можливостей та практичної актуалізації механізмів управління.

Практичне значення і впровадження одержаних результатів дослідження

Практичне значення дисертаційної роботи Т.Б. Корнієнко визначається можливістю застосування її результатів у процесі вдосконалення управлінських процесів у системі вищої освіти України. Автором розроблено й запропоновано інноваційні управлінські механізми, моделі та інструменти, що можуть бути безпосередньо використані органами публічної влади й керівниками закладів вищої освіти для ефективного управління освітніми процесами. Одержані рекомендації придатні до практичного впровадження в роботі органів державної влади, структурних підрозділів органів місцевого самоврядування, а також закладів вищої освіти. Практичне впровадження авторських розробок підтверджено відповідними актами, що свідчить про реальний внесок дисертації у вдосконалення управлінських практик у системі вищої освіти. Основні результати дослідження використано:

– Карпатським національним університетом імені Василя Стефаника (довідка № 01-23/227 від 22.09.2025), зокрема, практичної реалізації набули підходи до цифрової трансформації управлінських процесів, що відображено у розробленні та введенні в дію локального нормативного акта «Положення про політику відповідального використання технологій штучного інтелекту»; у діяльність університету впроваджено систему електронної взаємодії, спрямовану на оптимізацію управлінських процедур, підвищення оперативності обміну інформацією між структурними підрозділами, удосконалення процесів прийняття управлінських рішень, підвищення ефективності документообігу та розвиток цифрової інфраструктури університету. У межах дослідження запропоновано людиноцентричну модель взаємодії із системами штучного інтелекту, що ґрунтується на принципах Human-in-the-loop та Human-on-the-loop і передбачає збереження ключової

ролі людини у процесах прийняття рішень та контролю результатів використання цифрових інструментів;

– Херсонським державним університетом (довідка № 03-32/1280 від 29.08.2025) в процесі міжуніверситетської співпраці щодо адаптації цифрових управлінських рішень до бізнес-процесів закладів вищої освіти. Зокрема, застосовано науково обґрунтовані підходи до діджиталізації управлінських процесів, зокрема щодо оцінювання відповідності цифрових платформ управлінським процедурам, визначення потреб їх організаційної адаптації та оптимізації бізнес-процесів в умовах цифрових змін;

– ТОВ «Елекс Софтвер» (довідка № 2025/07/10-1 від 10.07.2025), зокрема, для практичних потреб компанії використано положення щодо процесного підходу до діджиталізації управлінських функцій і рішень, людиноцентричності під час проєктування цифрових сервісів, забезпечення підзвітності та простежуваності управлінських дій, застосування моделей Human-in-the-loop та Human-on-the-loop при використанні ШІ, а також узгодження цифрових рішень із вимогами етичності, правомірності та відповідального використання даних. Практичну корисність результатів підтверджено в частині організації електронної взаємодії, управління даними, забезпечення прозорості процесів і керованості змін.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

Аналіз дисертації Т.Б. Корнієнко дають підстави констатувати, що робота є самостійно виконаною науковою працею. Наукові положення, висновки, рекомендації, що виносяться на захист, отримані здобувачкою особисто. Текст є оригінальним, цитати оформлені коректно, наведені посилання на джерела інформації. У зв'язку з цим та на підставі перевірки роботи на академічний плагіат можна зробити висновок про відсутність порушення здобувачкою академічної доброчесності.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

Не зважаючи на позитивну загальну оцінку дисертаційного дослідження Т.Б. Корнієнко, слід зазначити кілька дискусійних положень:

1. У підрозділі 1.1 автор аналізує хронологію нормативно-інституційного забезпечення цифровізації в Україні та виокремлює п'ять етапів цього процесу, поклавши в основу періодизації прийняття ключових нормативно-правових актів, які змінювали підходи до державної політики у сфері цифрового розвитку, а також створення відповідних інституційних механізмів реалізації цієї політики. Так, III етап (стратегізація цифрового розвитку) автор обмежує 2015 роком, аргументуючи це «закінченням строку

дії зазначеної стратегії», а саме Закону України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» (с. 47). Вважаємо дискусійним таке обґрунтування завершення відповідного періоду, оскільки сам документ продовжував бути чинним і діяв. Крім того, початком наступного, IV періоду автор визначає 2016 рік, обґрунтовуючи це представленням проєктного документу «Цифрова адженда України – 2020» (грудень 2016 р.). у зв'язку з чим утворилась «біла пляма» в періодизації з січня до грудня 2016. На наш погляд, логічніше було б 2016 рік віднести до третього періоду хронології нормативно-інституційного забезпечення цифровізації в Україні.

2. У розділах 2 і 3, розглядаючи сучасний стан діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти та напрямів їх діджиталізації, автор зосереджує увагу в основному, на рівні закладів вищої освіти. Разом з тим, описуючи систему вищої освіти, автор зазначає, що система освіти розуміється як «сукупність складників освіти, рівнів і ступенів освіти, кваліфікацій, освітніх програм, стандартів освіти, ліцензійних умов, закладів освіти та інших суб'єктів освітньої діяльності, учасників освітнього процесу, органів управління у сфері освіти, а також нормативно-правових актів, що регулюють відносини між ними». Таким чином, поза увагою автора залишились інші рівні і складові управлінських процесів у вищій освіті.

3. У підрозділі 3.1 автор визначає та характеризує основні загальносистемні (системність, правова визначеність, інтеперабельність, безпека, людиноцентричність, інклюзивність, адаптивність і підзвітність) та процесно-управлінські («один процес – один власник», «один набір даних – багато використань», «цифровий маршрут замість ручного погодження», «цифровий слід кожної управлінської дії», «автоматизація підтримує, але не замінює управлінську відповідальність», «кожен процес має продукувати дані для оцінювання», «регулярний перегляд процесу на основі KPI») принципи. Разом з тим, у висновках автор подає лише загальносистемні принципи та їх перелік дещо відрізняється від наведеного у тексті.

4. За результатами дослідження автор сформулювала практичні рекомендації щодо впровадження діджиталізації управлінських процесів у закладах вищої освіти України. Виходячи з мети дослідження, варто було також сформулювати рекомендаціями КМУ, МОН, іншим ЦОВВ, місцевим органам влади та органам місцевого самоврядування як суб'єктам управління в системі вищої освіти діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України.

Водночас зазначені зауваження та побажання стосуються переважно дискусійних питань і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

Загальний висновок та оцінка дисертації

Дисертаційне дослідження Корнієнко Тетяни Богданівни на тему: «Діджиталізація управлінських процесів в системі вищої освіти України» є самостійним, завершеним науковим дослідженням, виконаним на актуальну тему, містить положення наукової новизни, має теоретичне та практичне значення та відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертаційна робота «Діджиталізація управлінських процесів в системі вищої освіти України» відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (зі змінами), вимогам наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (зі змінами), а її автор – Корнієнко Тетяна Богданівна – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри національної економіки
та публічного управління
Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана

Лариса ГАЄВСЬКА